

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ततइतिपूर्वोक्तसुप्तसुवायु विद्यासुप्तचम्याः ज्ञानकर्मसमुच्चयरूपायाः पार्यतिकफलंपंचमवायुस्थानस्यमंदाकिनीदेशस्यप्राप्तिः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ शुकस्त्विति मालाख

गंधर्वाणामृषीणांचयेचशैलनिवासिनः ॥ दृष्ट्वाशुकमतिक्रान्तंपर्वतंचद्विधाकृतं ॥ १३ ॥ साधुसाध्वितितत्रासीन्नादः सर्वत्रभारत ॥ सपूज्यमानोदैवैश्वर्यगंधर्वै
 क्रेषिभिस्तथा ॥ १४ ॥ यक्षराक्षससंधैश्चविद्याधरगणैस्तथा ॥ दिव्यैः पुण्यैः समाकीर्णमंतरिक्षंसमंततः ॥ १५ ॥ आसीत्किलमहाराजशुकाभिपतनेतदा ॥ त
 तोमंदाकिनीरम्यामुपरिष्ठादभिव्रजन् ॥ १६ ॥ शुकोददर्शधर्मात्मापुष्पितद्रुमकाननां ॥ तस्यां क्रीडंत्यभिरतास्ते चैवाप्सरसांगणाः ॥ १७ ॥ शून्याकारंनिराका
 राः शुकंदृष्ट्वा विवाससः ॥ तंप्रकामंतमाज्ञायपितास्त्रेहसमन्वितः ॥ १८ ॥ उत्तमांगतिमास्थायपृष्ठतोनुससारह ॥ शुकस्तुमारुतादूर्ध्वगतिं कृत्वांतरिक्षगां ॥ १९ ॥
 दर्शयित्वाप्रभावंस्वब्रह्मभूतोभवत्तदा ॥ महायोगगतिं त्वन्यां व्यासोऽथायमहातपाः ॥ २० ॥ निमेषांतरमात्रेणशुकाभिपतनंययौ ॥ सददर्शद्विधाकृत्वापर्वताग्रं
 शुकंगतं ॥ २१ ॥ शशंसुर्ऋषयस्तत्रकर्मपुत्रस्यतत्तदा ॥ ततःशुकेतिदीर्घेणशब्देनाक्रंदितस्तदा ॥ २२ ॥ स्वयंपित्रास्वरेणोच्चैर्ब्रीह्योऽकाननानुनाद्यवै ॥ शुकःसर्व
 गतोभूत्वासर्वात्मासर्वतोमुखः ॥ २३ ॥ प्रत्यभाषतधर्मात्माभोःशब्देनानुनादयन् ॥ ततएकाक्षरंनानादंभोरित्येवसमीरयन् ॥ २४ ॥ प्रत्याहरज्जगत्सर्वमुच्चैः स्या
 वरजंगमं ॥ ततःप्रभृतिचाद्यापिशब्दानुच्चारितान्पृथक् ॥ २५ ॥ गिरिगङ्गरपृष्ठेषुव्याहरंतिशुकंप्रति ॥ अंतर्हितःप्रभावंतुदर्शयित्वाशुकस्तदा ॥ २६ ॥ गुणान्सं
 त्यज्यशब्दादीन्यदमभ्यगमत्परं ॥ महिमानंतुतंदृष्ट्वापुत्रस्यामिततेजसः ॥ २७ ॥ निषसादगिरिप्रस्थेषुत्रमेवानुचितयन् ॥ ततोमंदाकिनीतीरेक्रीडंतोप्सरसां
 गणाः ॥ २८ ॥ आसाद्यतन्मृषिसर्वाःसंभ्रांतागतचेतसः ॥ जलेनिलिल्यिरेकाश्चिक्काश्चिदुल्मानप्रपेदिरे ॥ २९ ॥ वसनान्याददुःकाश्चित्तंदृष्ट्वा मुनिसत्तमं ॥
 तांमुक्ततांतुविज्ञायमुनिःपुत्रस्यवैतदा ॥ ३० ॥ सक्ततामात्मनश्चैवप्रीतोभूद्व्रीडितश्चह ॥ ३१ ॥ तंदेवगंधर्वदृतोमहर्षिगणपूजितः ॥ पिनाकहस्तोभगवा
 नभ्यागच्छतशंकरः ॥ ३२ ॥

ब्रालनऊर्ध्वं वायुर्वैगीतमतस्त्रस्रमितिश्रुतेः ॥ १९ ॥ व्यासःउत्थाय संधिरार्षः ॥ २० ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥